

החרם הספורטאי שהטילה אינדונזיה על ישראל היה כגע קטן מהעובדה שלאף מדינה אסיאתית לא היה הדבר אינכפת

סטירת הדחי המצלצלת ביותר שהיוצקה מזה זמן רב למדינות הישראלי, היתה הנחתה עליה השבוע בג'אקרטה, בירת אינדונזיה. באיצטדיון המפואר והחדש, שנבנה בימיו של עבד אל-קאדיר סולימן, הצטופפו רבבות אנשים. הודלק לפיד, הורחו יונים, זיקוקין דיגור נורו לרקיע במיטב המסורת האולימפית, ואלפים ספורטאים, נציגי 17 מדינות אסיאתיות, צעדו בסך במצעד חגיגי.

העובדה שמשלחת ספורטאי ישראל לא צעדה בין המשלחות, והדגל הישראלי לא הונף בג'אקרטה, היתה ודאי מהלך כבד לספורט הישראלי וליוקרה הישראלית בזירה הבינלאומית בכלל. אולם הבויין ה'אמיתי' התחולל רק כשכבר היה ברור ש'ישראל רומתה בצורה מתפירה וגורשה ב' עורמה ממשחקים אלה.

זה היה הרגע בו היתה המדינות הישראלי צריכה להכנס לפעולה במקומם של עסקני הספורט. וברגע זה היא התגלתה ככל חדלונה ואפסותה. לפתע התברר ש'לאיש בעצם לא איכפת איך נוהגים כלפי ישראל, ביושר או במירמה, בצדק או בעוול משוע. מכל 17 המדינות האסיאתיות המשתתפות במשחקים לא נמצאה גם מדינה אחת שהיתה מוכנה להרים את קולה, להלחם את מלחמת ישראל. כוון

מוכן למצוא נחמה בתגובות אלה, התעלם מהמציאות הפשוטה: המשחקים מתקיימים בלי שיתופה של ישראל, מבלי שישראל תוכל להפעיל מדינה אסיאתית ידועותיה, או לנקוט צעד כלשהו בזירה הבינלאומית נגד החרפה חסרת התקדים של התנהגות הממשלה האנדונזית — חרפה שהגיעה לשיאה בהצהרתו האחרונה של שר הספורט האנדונזי: 'הבעיה של שיתוף ישראל ב' משחקים אינה עומדת כלל לדיון, מכיוון שישראל הודיעה על פרישתה מהם.'

★ ★ ★ האינדונזים סרבו בעבר

אימפרי לייחס את חרפת ג'אקרטה רק למישור הספורטאי, שכן הפרשה היא פרשה מדינית מובהקת, ואין למעט בחשיבותה. אינדונזיה אינה סתם מדינת איים רחוקה, שאפשר להתייחס אליה ב' סיגנון 'ג'אקרטה יוק'. עם מאה מיליון תושביה היא המדינה השישית בעולם ב' מספר אוכלוסייה, ו-3000 אייה — עוד לפני סיפוח איראן המערבית — משתרע עים על שטח הגדול יותר משטחה של ארצות-הברית.

כדי להבין את הרקע המדיני להתפתחות חרפת ג'אקרטה, יש לזכור כמה צובדות יסוד: אינדונזיה, שנשיאה אהמד סוקארנו

האח הגדול שהשפעתו היא שקבעה בעיקר את שלילת כניסתם של ספורטאי ישראל לג'אקרטה, הוא נשיא מצריים גמאל עבד אל-נאצר, הנר' אה בתמונה זו בחברת ידו ושותפו הפוליטי, נשיאה של אינדונזיה אהמד סוקארנו.

ג'אקארטה יוק!

כאשר נערכו אז דיונים על מקום הכי' נוס הבא, התחרו ביניהן אינדונזיה וסא' קיסטאן על הזכות לעריכת המשחקים. כבר או הועלתה בעיית השתתפות העתידה של ספורטאים ישראליים, אם יערכו המשחקים באחת משתי ארצות אלה. בעוד שהפאקטי' טאנים סרבו לתת תשובה ברורה אם יתירו כניסת ישראלים לארצם, היה זה זחקא שר הספורט האנדונזי שהבטיח כי לא תהינה בעיות בשיתוף ישראל במשחקים ש' יערכו בארצו. ישראל פעלה או והצביעה בעד עריכת המשחקים בג'אקרטה.

★ ★ ★ מדיניות מרחפת באוויר

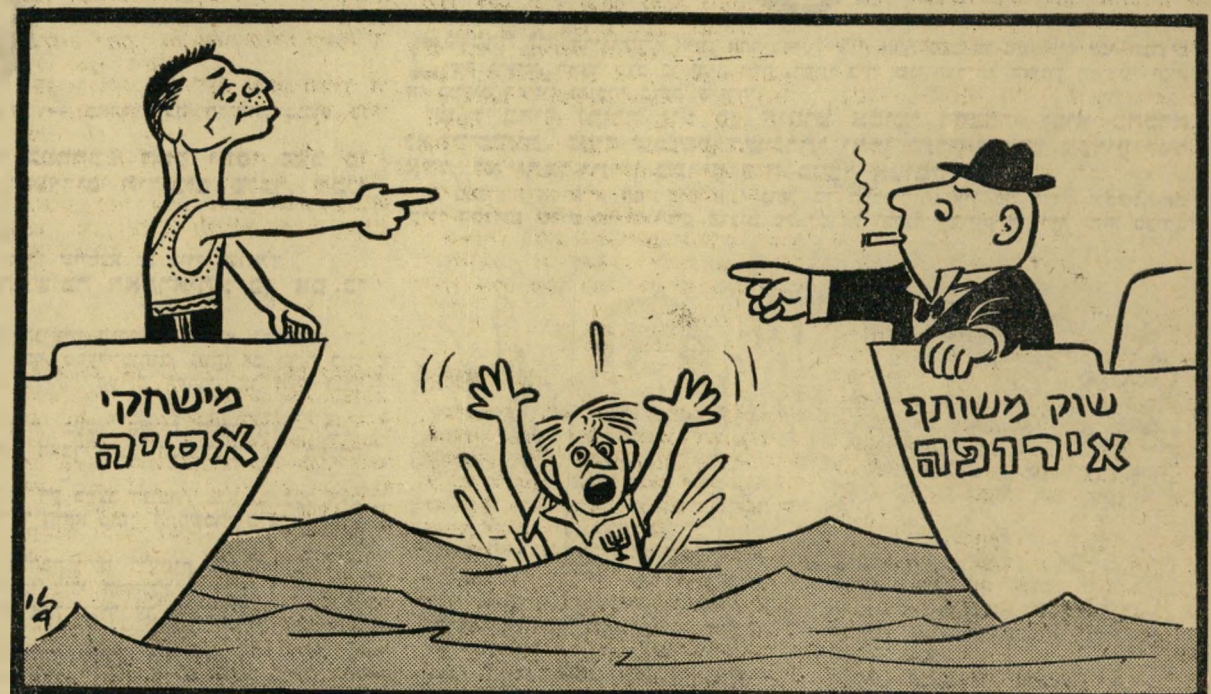
שבוע, כאשר נפתחו משחקי ג'אקרטה, התברר לכתבי-החוף שנוכחו במקום, כי האינדונזים מעולם לא התחננו להרשות לישראלים להשתתף במשחקים, דבר שה' מערער את יחסיהם עם ארצות ערב, וזאת, גם מבלי שהיו לחץ ערבי ישיר עליהם. אולם הם שיחקו את משחק התופסת המגוחך והאחילי עם הישראלים מסיבה פשוטה. לו היו מגלים את כוונתם בעוד מועד, היו מתירים לישראל די זמן כדי לפעול במוסדות הספורט הבינלאומיים, מ' אפשרים לה להעביר החלטה להעברת משח' קי אסיה למדינה אורת. אין זו תופעה יוצאת דופן בעולם הספורט. כך אירע כבר בעבר, כאשר ארצות הברית סירבה בזמנו להתיר כניסת ספורטאים מהונגריה ומ רח גרמניה לתחרויות שנערכו שם. בעקבות צעד זה הועברו התחרויות למדינות אחרות. ממשלת אנדונזיה החליטה סופית, עוד לפני מספר חודשים, נגד התרת כניסת ה' משלחת הישראלית. אולם מארגני משחקי אסיה האינדונזים עשו את כל המאמצים להסתיר החלטה זו עד למועד פתיחת ה' משחקים.

בשבוע בו הודיע ראש ממשלת ישראל רשמית על הסתלקותה של ישראל משאי' פתה להצטרף לשוק האירופי, וזאת אחרי שהתברר סופית שאין כל סיכוי שבדינות השוק תסכמנה לקבל את ישראל, הותירה פרשת ג'אקרטה את המדיניות הישראלית כשהיא מרחפת באוויר, מנותקת משני ה' גשרים שניסתה לגשר מעל לאזור בו שוכנת ישראל.

פנים, שאין הם יכולים להרשות לעצמם קשרי ספורט עם ישראל, היה זה, כשלפני הגרלת משחקי הגביע העולמי בכדורגל, היה על ישראל להתמודד בשלב מוקדם

חולם על הנהגת העולם האסיאתי, היא מדינה מוסלמית מובהקת, 90' אחוז מ' תושביה הם מוסלמים. סוקארנו אינו רק שותף פוליטי ל'

השלימו עם החרם שהוטל על הישראלים כדבר לא נעים, אך מובן, וכך, בפעם נוספת, זוהתה ישראל, בעל כורחה, עם משטרים שנואים ומאטים, ששיש אינו מו'

"מקומך - שם!"

עם אינדונזיה. האינדונזים סרבו לקיים את המשחקים באינדונזיה או בישראל, הציעו התמודדות בארץ שלישית, הכשילו לבסוף את המשרה המתן ופרשו מהמשחקים. עובדות אלה היו ידועות גם לעסקני הספורט הישראלי, שעה שעלתה לדיון בעיית עריכת משחקי אסיה באינדונזיה. עד כה השתתפה ישראל בשניים ממשחקי אסיה, אלה שנערכו ב'1954 במאנילה ב' רת הפיליפינים, ואלה שהתקיימו בטוקיו בירת יאפן, ב'1958.

נשיא מצריים, אלא גם ידיו האישיות, אין לשכוח גם שהחלטות הגיבוי התריפות נגד ישראל, שהתקבלו על-ידי ועידת עמי אסיה, ביוזמתו של גמאל עבד אל-נאצר, התקבלו בהעידה שנשאה את שם באנדונג — שאינה אלא עיר שכנה לג'אקרטה הברירה. ● בעת ההכרעות באו"ם במאבק בין אינדונזיה להולנד, ניצבה ישראל יחד עם ידידותיה של הולנד, נמנעה מהצבעה. ● עוד לפני ארבע שנים הבהירו ה' אינדונזים, בצורה שאינה משתמעת לשני

כן להכיר בקיומם, דוגמת זה של של סין הלאומנית. נכון. פה ושם נשמעו קולות ענות' חלושה רפים בתגובה על החרמתה של ישראל. התעד האולימפי אסר להניף את הדגל הא לימפי במשחקי ג'אקרטה. התאח' דות האתלטים החובבים איימה לסרב לשתף במפעלים בינלאומיים אתלטים שישתתפו במשחקים. כמה מעסקני הספורט של ה' מדינות האסיאתיות הביעו צער על אי' שיתוסה של ישראל. אולם כל מי שהיה